

Raymundo, et Jacóbo primo Aragóniæ regi apprensens beatissima Virgo, gratissimum sibi, et unigenito Filio suo fore dixit, si in suum honorem institueretur ordo religiosorum, quibus captivos ex infidelium tyrannide liberandi cura incumberet. Quare collatis inter se consiliis, ordinem beatæ Mariæ de Mercède Redemptionis Captivorum fundaverunt : cui beatus Raymundus certas vivendi leges præscripsit ad ejusdem ordinis vocationem accommodatissimas : quarum approbationem aliquot post annos a Gregorio nono impetravit, et dictum sanctum Petrum primum Generalem ordinis magistrum suis ipse manibus habitu eodem indutum creavit.

✠. Amaviteum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum. * Et ad portas paradisi coronavit eum. ✠. Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

LECTIO VI.

AB eodem Gregorio Romanam accersitus, et capellani, ac penitentiarii, et confessarii sui mune-

re decoratus, ejusdem jussu Romanorum Pontificum decreta, in diversis conciliis et epistolis sparsa, in unum Decretalium volumen redégit. Archiepiscopatum Tarraconensem ab ipso Pontifice sibi oblatum constantissime recusavit, et totius ordinis Prædicatorum generale magisterium, quod per biennium sanctissime administraverat, sponte dimisit. Jacóbo Aragóniæ regi sacræ Inquisitionis officii suis in regnis instituendi auctor fuit. Multa patravit miracula, inter quæ illud clarissimum, quod ex insula Baleari Majori Barcinonem reversurus, strato super aquas pallio, centum sexaginta milliaria sex horis confecerit, et suum cœnobium januis clausis fuerit ingressus. Tandem prope centenarius, virtutibus et meritis cumulatus, obdormivit in Domino, anno salutis millésimo ducentésimo septuagésimo quinto. Quem Clemens octavus in Sanctorum numerum retulit. ✠. Iste. [105]

In iij. Nocturno, Homil. Sancti Evangelii. de eodem Communi. [108]

Pro S. Emerentiana Virgine et Mart. LECTIO I.

Emerentiana virgo Romana, collectanea beatæ Agnētis, adhuc catechumena, fide et caritate flagrans, furētes in Christianos idolorum cultores cum vehementius accusaret, a concitata multitudine lapidibus obruta est. Quæ in cruciatibus orans ad sepulcrum sanctæ Agnētis, proprio sanguine, quem pro Christo constantē effudit, baptizata, animam Deo reddidit.

Te Deum laudamus. 20.
In Laud. fit Comm. simplicis, Aña. Simile est regnum cœlorum homini negotiatori quærenti bonas margaritas : inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

✠. Diffusa est gratia.

Vesperæ de sequenti.

DIE XXIV. JANUARI.

S. Timothei

Episcopi et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. [29] præter seq.

Oratio.

Infirmi-tatem nostram respice omnipotens Deus : et quia pondus pro-

priæ actionis gravat, beati Timothei Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Fit Comm. S. Raymundi, Aña. Hic vir despiciens mundum, et terræna, triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu.

✠. Justum deduxit.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

LECTIO II.

Timothæus, Lystris in Lycaonia natus ex patre Gentili, et matre Judæa, christianam colēbat religionem cum in ea loca venit Paulus Apóstolus. Qui fama commotus, quæ de Timothei sanctitate percrebuerat, ipsum adhibuit socium suæ peregrinationis : sed propter Judæos, qui se ad Christum converterant, scientes Timothei patrem esse Gentilem, eum circumcidit. Cum igitur ambo Ephesum venissent, ibi ordinatus est Episcopus ab Apóstolo, ut eam Ecclesiam gubernaret.

✠. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit

eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum :
* Et dedit illi claritátem aetérnam. **V.** Descendít-
que cum illo in fóveam :
et in vínculis non dere-
líquit eum. — Et dedit
illi.

Lectio v.

AD quem Apóstolus
duas Epístolas scri-
psit, álteram Laodicéa, ál-
teram Roma : quibus in
pastorális officii cura con-
firmátus, cum sacrificium,
quod uni Deo debétur,
fieri dæmonum simulá-
cris, ferre non posset; pó-
pulum Ephesínus, Diánæ
in ejus celebritáte immo-
lántem, ab illa impietáte
removére conátus, lapí-
dibus óbrutus est : ac
pene mórtuus, a Chri-
stiánis eréptus, et in mon-
tem óppido vicínus de-
láatus, nono Kaléndas Fe-
bruárii obdormívit in Dó-
mino.

R. Desidérium ánimæ
ejus tribuísti ei Dómine,
* Et voluntáte labiórum
ejus non fraudásti eum.
V. Quóniam prævenísti
eum in benedictiónibus
dulcedínis : posuísti in
cápite ejus corónam de
lápide pretióso. — Et vo-
luntáte.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

Lectio vij.**Serm. xlv. de Sanctis.**

TRiumphális beátimár-
tyris Timóthei dies
hódie nobis anniversária
celebritáte recúrrit : cujus
glorificatióni sicut con-
gáudet Ecclésia, sic ejus
propónit sequénda vestí-
gia. Si enim compátimur,
et conglorificábimur. In
cujus glorióso agóne duo
nobis præcipue conside-
ránda sunt : induráta vi-
délícet tortóris sævítia, et
Mártiris invícta patiéntia.
Sævítia tortóris, ut
eam detestémur : patiéntia
Mártiris, ut eam imi-
témur. Audi Psalmístam
advérsus malítiam incre-
pántem : Noli æmulári in
malignántibus : quóniam
tamquam fœnum velóci-
ter aréscent. Quod autem
advérsus malignántes pa-
tiéntia exhibénda sit, audi
Apóstolum suadéntem :
Patiéntia vobis necessária
est, ut reportétis promís-
siónes.

R. Stola. [37]

In iij. Nocturno, Homilia.

Si considerémus. **de eo-
dem Communi.** [39]

Vesperæ de sequenti.

DIE XXV. JANUARI.
**In Conversione S. Pauli
Apostoli. Duplex majus.**

IN I. VESPERIS.

**Añæ et Capitulum de
Laudibus.** 689.

**Psalmi ut in j. Vesperis
de Communi Apostol. [2]**

Hymnus.

EGrégie Doctor Paule
mores ínstrue,
Et nostra tecum pectora
in cœlum trahe :
Veláta dum merídiem cer-
nat fides,
Et solis instar sola regnet
cáritas.

**Sit Trinitáti sempitérna
glória,
Honor, potéstas, atque ju-
bilátió,**

In unitáte, quæ gubernat
ómnia,
Per univérsa aeternitátis
sæcula. Amen.

V. Tu es vas electiúnis
sancte Paule Apóstole.
R. Prædicátor veritátis in
univérso mundo.

Ad Magnif. Añæ. Vade
Ananía, et quære Sau-
lum : ecce enim orat : quia
vas electiúnis est mihi, ut
portet nomen meum cor-
ram Géntibus, et régibus,
et filiis Is'ael.

Oratio.

DEus, qui univérsus
mundus beátimártyris
Pauli Apóstoli prædicatióne do-
cuísti : da nobis quæsu-
mus, ut qui ejus hódie
conversionem cólimus, per
ejus ad te exémpla gra-
diámur. Per Dóminum.

**Pro Commem. S. Petri,
Añæ.** Tu es pastor óvium,
princeps Apostolórum, ti-
bi tráditæ sunt claves re-
gni cœlórum.

V. Tu es Petrus. **R.** Et
super hanc petram ædifi-
cábo Ecclésiám meam.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro
Apóstolo tuo, collátis
clávibus regni cœlestis,
ligándi atque solvéndi
pontificium tradidísti :
concéde, ut intercessiúnis

ejus auxilio a peccatorum nostrorum nexibus liberemur. (Qui vivis.)

Deinde fit Comm. S. Timothei, Añā. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

℣. Justus ut palma.

AD MATUTINUM.

Invitat. Laudemus Deum nostrum, * In conversione Doctoris Gentium.

Ps. Venite, exultemus. 2. **Hymn.** Egrégie. *supra.*

In I. Nocturno.

Añā. Qui operatus est Petro in apostolatum, operatus est et mihi inter Gentes : et cognoverunt gratiam, quae data est mihi a Christo Domino.

Psalmi trium Nocturn. de Communi Apostol. [5]

Añā. Scio cui credidi, et certus sum, quia potens est depositum meum servare in illum diem justus iudex.

Añā. Mihi vivere Christus est, et mori lucrum : gloriari me oportet in cruce Domini nostri Jesu Christi.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum. ℟. Et in fines orbis terrae verba eorum.

De Actibus Apostolorum.

Lectio j. Cap. ix.

SAulus adhuc spirans minarum, et caedis in discipulos Domini, accessit ad principem sacerdotum, et petiit ab eo epistolas in Damascum ad synagogas : ut si quos invenisset hujus viae viros, ac mulieres, vinctos perduceret in Jerusalem. Et cum iter faceret, contigit ut appropinquaret Damasco : et subito circumfussit eum lux de caelo. Et cadens in terram audivit vocem dicentem sibi : Saule, Saule, quid me persequeris? Qui dixit : Quis es Domine? Et ille : Ego sum Jesus, quem tu persequeris. Durum est tibi contra stimulum calcitrare.

℟. Qui operatus est Petro in apostolatum, operatus est et mihi inter Gentes : * Et cognoverunt gratiam Dei, quae data est mihi. ℣. Gratia Dei in me vacua non fuit, sed gratia ejus semper in me manet. — Et.

Lectio ij.

ET tremens, ac stupens dixit : Domine, quid me vis facere? Et Dominus ad eum : Surge, et

ingredere civitatem, et ibi dicetur tibi quid te oporteat facere. Viri autem illi, qui comitabantur cum eo, stabant stupefacti, audientes quidem vocem, neminem autem videntes. Surrexit autem Saulus de terra, apertisque oculis nihil videbat. Ad manus autem illum trahentes, introduxerunt Damascum. Et erat ibi tribus diebus non videns, et non manducavit, neque bibit.

℟. Bonum certamen certavi, cursum consummavi, fidem servavi : * Ideoque reposta est mihi corona justitiae. ℣. Scio cui credidi, et certus sum quia potens est depositum meum servare in illum diem. — Ideoque.

Lectio iij.

ERat autem quidam discipulus Damasci, nomine Ananias : et dixit ad illum in visu Dominus : Anania. At ille ait : Ecce ego, Domine. Et Dominus ad eum : Surge, et vade in vicum, qui vocatur Rectus : et quaere in domo Judae Saulum nomine Tarsensem : ecce enim orat. (Et vidit virum Ananiam nomine, introeuntem, et imponen-

tem sibi manus ut visum recipiat.) Respondit autem Ananias : Domine, audivi a multis de viro hoc, quanta mala fecerit sanctis tuis in Jerusalem : et hic habet potestatem a principibus sacerdotum alligandi omnes, qui invocant nomen tuum. Dixit autem ad eum Dominus : Vade, quoniam vas electionis est mihi iste, ut portet nomen meum coram Gentibus, et regibus, et filiis Israel. Ego enim ostendam illi quanta oporteat eum pro nomine meo pati.

℟. Reposta est mihi corona justitiae : * Quam reddet mihi Dominus in illum diem justus iudex. ℣. Scio cui credidi, et certus sum quia potens est depositum meum servare in illum diem. — Quam. Gloria Patri. Quam.

In II. Nocturno.

Añā. Tu es vas electionis sancte Paule Apostole, praedicator veritatis in universo mundo.

Añā. Magnus sanctus Paulus vas electionis, vere digne est glorificandus, qui et meruit thronum duodecimum possidere.

Añã. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

℣. Constitúes eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. xiv. de Sanctis.

Lectio ív.

Odie de Actibus Apostolórum léctio hæc pronuntiáta est : ubi Paulus Apóstolus ex persecutóre Christianórum, annuntiátor factus est Christi. Prostrávit enim Christus persecutórem, ut fáceret Ecclésiæ doctórem : percútiens eum, et sanans; occídens, et vivíficans : occísus agnus a lupis, et fáciens agnos de lupis. Ita enim in præclára prophétia, cum Jacob patriárcha benedíceret filiis suis (præséntes tangens, futúra prospiciens) prædictum erat, quod in Paulo cóntigit. Erat autem Paulus, sicut ipse testátur, de tribu Bénjamin. Cum autem Jacob benedícens filios suos, venisset ad benedicéndum Bénjamin, ait de illo : Bénjamin lupus rapax.

℟. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo : * Per quem omnes Gentes cognovérunt grátiam Dei.

℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. — Per.

Lectio v.

Quid ergo? lupus rapax semper? Absit, sed qui mane rapit prædam, ad vésperam dívidit escas. Hoc in Apóstolo Paulo implétum est, quia et de illo dictum erat. Jam, si placet, audiámus illum mane rapiéntem, ad vésperam escas dividéntem. Mane, et véspere pósito sunt pro eo, ac si dicerétur, prius, et póstea. Sic ergo accipiámus : Prius rápiet, póstea dívidet escas. Atténdite raptórem. Saulus, inquit, accéptis epístolis a princípibus sacerdotum, íbat, ut ubicúmque inveníret Christiános, ad sacerdotés attráheret et addúceret, útique puniéndos.

℟. Grátia Dei sum id quod sum : * Et grátia ejus in me vácuã non fuit, sed semper in me manet.

℣. Qui operátus est Petro in apostolatúm, operátus est et mihi inter Gentes. — Et grátia.

Lectio vj.

IBat spirans, et anhélans cædes; hoc est, mane rápiens. Nam et quando lapidátus est Stéphanus primus Martyr pronómine Christi, evidéntius áderat et Saulus, et sic áderat lapidántibus, ut non ei sufficeret, si tantum suis mánibus lapidáret. Ut enim esset in ómnium lapidántium mánibus, ipse ómnium vestiménta servábat : magis sæviens omnes adjuvándo, quam suis mánibus lapidándo. Audívimus, mane rápiet : videámus ad vésperam quáliter dívidat escas. Voce Christi prostrátus de cælo, et accípiens désuper interdíctum jam sæviéndi, cécidit infáciem suam, prius prosternéndus, póstea erigéndus; prius percutiéndus, póstea sanándus.

℟. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos. **℣.** Osténdens quia hic est Christus Fílius Dei. — A Deo. **G**loria Patri. A Deo.

In III. Nocturno.

Añã. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicá-

tor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos.

Añã. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátnæ, qui me colaphízet : propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferretur a me, et dixit mihi Dóminus : Súfficit tibi Paule grátia mea.

Añã. Repósito est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus iudex.

℣. Nimis honoráti sunt amici tui Deus. **℟.** Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xix. d

IN illo témpore : Dixit Petrus ad Jesum : Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te : quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbyteri. **Homília in Natali S. Benedicti.**

Erféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum : habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde

bene interrogante Petro, dixit talibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sedemajestatis suae, sedebitis et vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nomine laborantes, in alia praemium sperare docuit: id est, in regeneratione, cum videlicet in vitam immortalem fuerimus resurgendo regenerati, qui in vitam caducam mortaliter eramus geniti.

R. Sancte Paule Apóstole, praedicátor veritátis, et Doctor Géntium, * Intercède pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei. **V.** Tu es vas electiõnis sancte Paule Apóstole praedicátor veritátis. — Intercède.

Lectio viij.

ET justa prorsus retributio, ut qui hic pro Christo humanæ glóriam celsitudinis neglexerunt, illic a Christo júdices glorificati singulariter cum eo assideant, qui a sequendis ejus vestigiis nulla ratione póterant avelli. Nemo autem putet

duodecim tantum Apóstolos, quia pro Juda praevicante Mathías electus est, tunc esse judicáturos, sicut nec duodecim solae sunt tribus Israel judicandae: alioquin tribus Levi, quae tertiadécima est, injudicata recedet.

R. Damásci, praepósitus gentis Arétae regis voluit me comprehénderé: * Et a fratribus per murum demíssus sum in sporta, * Et sic evási manus ejus in nómine Dómini. **V.** Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi scit quia non méntior. — Et a fratribus. **Gloria Patri.** Et sic.

Lectio ix.

ET Paulus, qui tertiusdecimus est Apóstolus, judicandi sorte privabitur, cum ipse dicat: Nescitis quoniam ángeles judicabimus, quanto magis saecularia? Sciendum namque est, omnes, qui ad exemplum Apóstolorum sua reliquerunt omnia, et secuti sunt Christum, júdices cum eo venturos, sicut etiam omnemortalium genus esse judicandum. Quia enim duodenario saepe número solet in Scripturis universitas designari, per

duodecim sedes Apóstolorum, omnium numerositas judicantium; et per duodecim tribus Israel, universitas eorum qui judicandi sunt, ostenditur.

Te Deum laudamus. 20.

**AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.**

1. **L**igo plantavi, * Apóllo rigávit, Deus autem incrementum dedit, allelúia.

2. **L**ibenter gloriabor * in infirmitatibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

3. **G**ratia Dei * in me vacua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

4. **D**amásci, praepósitus gentis Arétae regis voluit me comprehénderé: a fratribus per murum demíssus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

5. **T**er virgis caesus sum, * semel lapidátus sum, ter naufragium pertuli pro Christi nómine.

Capítulum. Act. ix.

SAulus adhuc spirans minarum, et caedis in discipulos Dómini, accéssit ad principem sacerdotum, et petiit ab eo epístolas in Damáscum ad synagogas: ut si quos

invenisset hujus viae viros, ac mulieres, vinctos perdúceret in Jerúsalem.

Hymnus.

EXsúltet orbis gaudiis: Cœlum resúltet laudibus:

Apóstolorum glóriam Tellus et astra concinunt.

Vos saeculorum Júdices, Et vera mundi lumina, Votis precámur cordium: Audite voces supplicum.

Qui templa caeli clauditis, Serásque verbo solvitis, Nos a reatu noxios Solvi jubéte, quæsumus.

Praecepta quorum protinus

Languor salusque sentiunt;

Sanate mentes languidas: Augéte nos virtutibus:

Ut, cum redibit Arbiter In fine Christus saeculi, Nos sempiterni gaudii Concédant esse cōpotes.

Patri, simúlque Fílio, Tibique sancte Spíritus, Sicut fuit, sit júgiter Saeculum per omne glória.

Amen.

V. Tu es vas electiõnis sancte Paule Apóstole.

R. Praedicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Bened. Añæ. Vos qui secuti estis me, sedebitis super sedes, judicantes

duodecim tribus Israel, dicit Dóminus.

Oratio.

DEus, qui univérsum mundum beáti Pauli Apóstoli prædicatione docuisti: da nobis quæsumus, ut qui ejus hódie conversionem cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

Commem. S. Petri. 637.

AD TERTIAM.

Capitul. ut ad Laudes.

R. br. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem. *V.* Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. *Gloria.* In omnem.

V. Constitues eos príncipes super omnem terram. *R.* Mémores erunt nóminis tui Dómine.

AD SEXTAM.

Capitulum. Act. ix. b

Surréxit autem Saulus de terra, apertisque óculis nihil vidébat. Ad manus autem illum trahéntes, introduxérunt Damáscum. Et erat ibi tribus diébus non videns, et non manducávit, neque bibit.

R. br. Constitues eos príncipes, * Super omnem terram. Constitues. *V.* Mémores erunt nóminis tui Dómine. Super. *Gloria* Patri. Constitues.

V. Nimis honoráti sunt amici tui Deus. *R.* Nimis confortátus est principátus eórum.

AD NONAM.

Capitulum. Act. ix. b

SAulus autem multo magis convalescébat, et confundébat Judæos, qui habitábant Damásci, affirmans quóniam hic est Christus.

R. br. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis. *V.* Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. *Gloria* Patri. Nimis honoráti.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. *R.* Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Añæ et Capitul. de Laudibus. 643. Psalmi ut in ij. Vesperis de Comuni Apostolorum. [18] Hymnus et V. ut in j. Vesperis. 637.

Ad Magnif. Aña. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercède pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Deinde Comm. S. Petri, ut in j. Vesperis, 637. et S. Polycarpi, ut infra.

—*—

DIE XXVI. JANUARI.

S. Polycarpi

Episcopi et Mart. Duplex.

Omnia de Comm. unius Martyris [29] præter sequentia.

Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Polycarpi Mártiris tui atque Pontíficis ánnua solemnitate lætíficas: concède propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejusdem étiam protectione gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

In j. Nocturno, Lectio- nes de Scriptura occurren- te.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbyteri de Scriptóribus ecclesiásticis.

Lectio I.

Polycarpus, Joánnis Apóstoli discipulus, et ab eo Smyrnæ Episcopus ordinátus, totíus Asiæ princeps fuit, quippe qui nonnullos Apo-

stolórum, et eórum, qui viderant Dóminum, magistros habúerit, et viderit. Hic propter quasdam super die Paschæ quæstiónes, sub imperatóre Antoníno Pio, Ecclesiám in Urbe regénte Anicéto, Romam venit: ubi plúrimos credéntium, Marciónis et Valentíni persuasióne decéptos, redúxit ad fidem. Cumque ei fortúito óbviám fuisset Márcion, et diceret: Cognóscis nos?

respondit: Cognóscó primogénitum diaboli. Póstea vero, regnante Marco Antoníno et Lúcio Aurélio Cómmo, quarta post Nerónem persecutióne, Smyrnæ sedente procónsule, et univérso pópulo in amphitheátro advérsus eum personante, igni tráditus est. Scripsit ad Philippéenses valde útilem epístolam, quæ usque hódie in Asiæ convéntu légitur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam. *V.* Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. — Et dedit.

De Expositione sancti Ambrósii Episcopi in Psalmum centésimum decimum octavum.

Lectio v. Sermon. xxj.

Príncipes persecúti sunt me gratis : et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod in júste persecutiónum torménta sustíneat : qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésérít, nullíus sánguinem fúderít, nullíus torum putáverít esse violándum : qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustínere cogátur supplicia : qui loquátur juste, et non audiátur : qui loquátur plena salútis, et impugnétur : ut possit dícere, Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutióne páti-tur, qui impugnátur sine crimine : impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessiáne laudábilis : impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum pietas virtútum ómnium fundaméntum sit.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórú eius non fraudásti eum.

R. Quóniam prævenísti eum in benedictiúnibus dulcédinis : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. — Et.

Lectio vj.

Vere frustra impugnátur, qui apud impíos et infídos impietátis arcésítur, cum fidei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómo ergo subtéxuit : Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infirmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus : et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratiáne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

R. Stola. [37]

In iij. Nocturno, Homilia. Dóminus diem judicii. de Communi iij. loco. [47] Vesperæ a Capitulo de sequenti.

DIE XXVII. JANUARI.

S. Joannis Chrysostomi Episc. Conf. et Eccl. Doct. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [70] præter sequentia. (m. t. v.)

In utrisque Vesperis ad Magnif. Aña. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Joánes Chrysóstome, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

R. Amávit eum.

Oratio.

Ecclésiám tuam, quæsumus Dómine, grátia cœlestis amplíficet : quam beáti Joánes Chrysóstomi Confessóris tui atque Pontíficis illustráre voluísti gloriósís méritis et doctrínis. Per Dóminum.

Deinde fit Commemor. præced. Aña. Qui vult venire post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

R. Justus ut palma.

In j. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio íta.

Joánes Antioché-nus, propter áureum eloquentiæ flumen cognóméto Chrysóstomus, a forénsibus, et sæcularibus stúdiis ad divinas líttas summa cum ingénii, et indústria laude se cóntulit. Itaque sacris initiátus, ac Présbyter Antioché-næ Ecclesiæ factus, mórtuo Nectário, Arcádii

imperatóris ópera, invítus Constantinopolitánæ Ecclesiæ præfícitur. Quo suscepto pastoráli múnere, depravátos mores, et nobiliórú hóminú vivéndi licéntiam veheméntius objurgáre cœpit. Qua ex libertáte magnam multórum súbiit invidiam. Apud Eudóxiám étiam, quod eam propter Callítropæ víduæ pecúniám, et altérius víduæ agrum reprehendísset, grávitèr offéndit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei. **R.** Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. — Manus.

Lectio v.

Quare áliquot Episcopórum acto Chalcedone convéntu, quo ipse vocátus ire nóluit, quod nec legítimum concílium, nec públicum esse díceret; niténte in primis ipsa contra Chrysóstomum Eudóxia, ejícitur in exsílíum : sed paulo post propter ejus desidérium seditiáne pó-puli facta, admirábili civitátis plausu ab exsílío revocátur. Verum cum pérditos mores increpáre